DOMSTOLENS KENDELSE (tredje afdeling)
4. juni 1987 *

I sag 16/86,

G. P., tjenestemand ved Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved advokat Benoît Liesenberg, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat R. P. Rippinger, 11, boulevard Royal,

sagsøger,

mod

Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved Detlef Bruggemann fra Den Juridiske Tjeneste som befuldmægtiget, og advokat Roger O. Dalcq, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Jörg Käser, direktør for Den europæiske Investeringsbanks Juridiske Tjeneste, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

sagsøgt,

hvorunder der dels påstås annullation af den afgørelse, som formanden for Det Økonomiske og Sociale Udvalg traf den 22. oktober 1985, og hvorved der meddeltes sagsøgeren afslag på den klage, som han havde indgivet i anledning af administrationens undladelse af at yde ham bistand i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 24, dels er nedlagt påstand om erstatning for den ideelle skade, der er påført sagsøgeren som følge af denne undladelse,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling),

sammensat af afdelingsformanden Y. Galmot, dommerne U. Everling og J. C. Moitinho de Almeida,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: P. Heim

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.

Kendelse

1 Ved stævning indgivet til Domstolens justitskontor den 22. januar 1986 har G. P., tjenestemand ved ØSU (herefter benævnt »ØSU«), anlagt sag, hvorunder han dels har påstået annullation af den afgørelse, som formanden for ØSU traf den 22. oktober 1985, og hvorved der meddeltes sagsøgeren afslag på den klage, som han havde indgivet i anledning af administrationens undladelse af at yde ham bistand i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 24, dels har påstået erstatning tilkendt for den ideelle skade, der er påført ham som følge af denne undladelse.

2 Det fremgår af sagen, at P. i det væsentlige har klaget over, at han siden 1983 har været genstand for injurier og trusler fra en anden tjenestemand ved ØSU, v. d. G. Ved notits af 6. juli 1983 til formanden for ØSU gjorde P. således formanden opmærksom på, at v. d. G. under personalegeneralforsamlingen den 30. juni 1983 havde angrebet P. i fornærmelige vendinger og havde draget hans faglige hæderlighed og personlige egenskaber i tvivl. Som svar på denne notits meddelte generalsekretæren for ØSU den 9. september 1983, at han havde haft en samtale med v. d. G. angående det omhandlede optrin, og at han i sagens anledning havde fremsat »de fornødne bemærkninger« over for v. d. G. Skrivelsen sluttede: »Da jeg således har imødekommet Deres anmodning, for så vidt angår den tjenestemand, der er klaget over, betragter jeg sagen som afsluttet«.

3 Den 24. juni 1985 indgav P. en »klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90 i anledning af, at administrationen ikke har ment at burde reagere i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 24 over for de trusler, injurier og skældsord«, som han havde været genstand for.

4 Denne klage blev den 22. oktober 1985 afvist af formanden for ØSU med den begrundelse, at P. ikke havde præciseret, hvilken konkret afgørelse han ønskede fra ansættelsesmyndigheden. Efter afvisningen anlagde P. nærværende sag.

5 I henhold til procesreglementets artikel 92, stk. 2, kan Domstolen til enhver tid af egen drift efterprøve, om sagen skal afvises på grund af ufravigelige procesforudsætninger; afgørelse herom træffes i henhold til bestemmelserne i reglementets artikel 91, stk. 3 og 4. Henset til denne sags omstændigheder har Domstolen beslut-

tet at udtage spørgsmålet om sagens antagelse til realitetsbehandling til særskilt afgørelse ved kendelse uden at indlede den mundtlige forhandling.

6 I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikler 90 og 91 kan et søgsmål, der af en tjenestemand rejses mod den institution, som han er knyttet til, alene antages til realitetsbehandling, såfremt den forudgående administrative procedure, der foreskrives i disse artikler, er gennemført forskriftsmæssigt. I tilfælde af, at tjenestemanden som i sagen her vil opnå, at ansættelsesmyndigheden træffer en afgørelse i forhold til ham, skal den administrative procedure indledes med, at tjenestemanden over for ansættelsesmyndigheden fremsætter anmodning om, at den træffer den ønskede afgørelse, jfr. vedtægtens artikel 90, stk. 1. Først når der er meddelt afslag på en sådan anmodning — i mangel af et svar fra administrationen anses afslaget at foreligge, når der er forløbet fire måneder — kan tjenestemanden inden for en ny frist på tre måneder indgive en klage til ansættelsesmyndigheden, jfr. artikel 90, stk. 2.

7 Som med rette anført af ØSU er denne administrative procedure, der præceptivt foreskrives i vedtægten, ikke gennemført i nærværende sag.

8 Sagsøgeren indgav nemlig klage den 24. juni 1985 uden nogen forudgående anmodning i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 1. Sagsøgeren har følgelig ikke ladet administrationen vide, hvilke foranstaltninger han mente, at den burde træffe for hans vedkommende. Hans notits af 6. juli 1983 til formanden for ØSU kan ikke betragtes som en sådan anmodning, hvad nærværende sag angår. Sagsøgeren har i så henseende anført, at han for at bringe ro om sagen på daværende tidspunkt havde stillet sig tilfreds med administrationens svar, hvorfor han ikke havde villet forfølge sagen. Under alle omstændigheder blev generalsekretærens skrivelse af 9. september 1983, hvormed denne besvarede notitsen af 6. juli 1983, ikke efterfulgt af klagen inden tre måneder som foreskrevet i artikel 90, stk. 2, idet klagen, der blev indgivet den 24. juni 1985, klart blev indgivet for sent.

9 Det fremgår af det anførte, at der ikke forud for søgsmålet er gennemført en forskriftsmæssig administrativ procedure, og søgsmålet vil herefter i det hele være at afvise, herunder for så vidt angår erstatningspåstanden.

Sagens omkostninger

10 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne dog deres egne omkostninger i sager anlagt af Fællesskabets ansatte.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Hvert part bærer sine omkostninger.

Luxembourg, den 4. juni 1987.

P. Heim
Justitssekretær

Y. Galmot
Formand for tredje afdeling